

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.7.2016
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se zřizuje rámec Unie pro znovuosídlování a mění nařízení Evropského
parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Unie usiluje o vytvoření integrované, udržitelné a celostní migrační politiky založené na solidaritě a spravedlivém rozdělení odpovědnosti, která může účinně fungovat jak v době klidu, tak během krize. *Evropský program pro migraci*¹ vytvořil základ pro soustavnou práci Komise zaměřenou na řešení okamžitých i dlouhodobých výzev souvisejících s účinným a komplexním řízením migračních toků.

Znovuusídlení státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti je jednou z cest, jak vysídleným osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, umožnit legální a bezpečný vstup na území členských států a poskytnout jim ochranu po nezbytně dlouhou dobu. Je rovněž nástrojem mezinárodní solidarity a sdílení odpovědnosti s třetími zeměmi, do nichž nebo uvnitř kterých byl vysídlen velký počet osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a také nástrojem pro řízení migrace a řešení krizí.

Znovuusídlování je nedílnou součástí širšího cíle, kterým je zajistit ochranu těm, kdo ji potřebují, a zároveň omezit využívání nelegálních a nebezpečných tras k získání této ochrany, což by převaděčským sítím zabránilo z nich profitovat, a také projevit solidaritu se zeměmi v regionech, do nichž nebo uvnitř kterých byl vysídlen velký počet osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a to zmírněním tlaků, jimž tyto země čelí.

Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) odhaduje, že počet lidí, kteří by měli být znovuusídleni, v roce 2017 překročí celosvětově 1,19 milionu, přičemž v roce 2015 bylo v celosvětovém měřítku znovuusídleno pouze přibližně 80 000 osob. UNHCR v minulých letech vyzval EU a její členské státy, aby navýšily závazky v oblasti přijímání uprchlíků prostřednictvím udržitelných programů znovuusídlování, mimo jiné tím, že podpoří kampaň z roku 2012 vedenou Mezinárodní organizací pro migraci (IOM) a pěti nevládními organizacemi, které působí v oblasti ochrany uprchlíků, jejímž cílem je do roku 2020 znovuusídlovat 20 000 osob ročně².

Jak bylo oznámeno ve sdělení ze dne 6. dubna 2016 nazvaném *Směrem k reformě společného evropského azylového systému a posilování legálních cest do Evropy*³, chce Komise na základě stávajících zkušeností vytvořit strukturovanější, harmonizovaný a stálý rámec pro znovuusídlování napříč Unií. Tento rámec, který by určil směr budoucích snah v oblasti znovuusídlování v Unii, je potřebný, neboť současná absence pevnějšího a kolektivního přístupu Unie k problematice znovuusídlování narušuje schopnost Unie plnit její politické cíle. Ačkoli znovuusídlování v rámci EU probíhá již řadu let, byly prozatím všechny iniciativy buď kompilací vnitrostátních nebo mnohostranných programů, nebo byly vypracovány *ad hoc*.

¹ COM(2015) 240 final.

² Amnesty International, CCME, ECRE, ICMC a organizace „Save me“.

³ COM(2016) 197 final.

V rámci Evropského fondu pro uprchlíky a navazujícího Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) bylo na úrovni Unie dosaženo shody ohledně několika aspektů znovusídlování, aby bylo možné poskytnout cílené finanční pobídky, zejména prostřednictvím společných priorit v oblasti znovusídlování. To bylo doplněno praktickou spoluprací mezi členskými státy, mimo jiné prostřednictvím Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO) a Evropské sítě pro znovusídlování.

Tento legislativní návrh vychází z iniciativ v oblasti znovusídlování a humanitárního přijímání, které již v rámci EU existují, jakož i ze zkušeností získaných prostřednictvím vnitrostátních programů pro znovusídlování, a usiluje o vytvoření rámce Unie pro znovusídlování s cílem usnadnit provádění politiky Unie v oblasti znovusídlování a zajistit jednotně řízený společný a harmonizovaný přístup. To by zmírnilo rozdíly mezi vnitrostátními postupy pro znovusídlování a zajistilo Unii silnější postavení k dosažení jejích politických cílů také v celosvětovém měřítku. Unie by měla být schopna vystupovat na mezinárodních fórech jednotně, přispívat do celosvětových iniciativ souvisejících s znovusídlováním jako jeden celek, a zajistit tak další zviditelnění úsilí EU s cílem přesvědčit mezinárodní partnery, aby přijali svůj díl odpovědnosti, a současně postupně zintenzivňovat společné úsilí členských států v oblasti znovusídlování.

Návrh se zaměřuje zejména na vytvoření společného přístupu k bezpečnému a legálnímu příjezdu státních příslušníků třetích zemí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, do Unie, což by je zároveň uchránilo od vykořisťování ze strany sítí převaděčů migrantů a zajistilo, aby při cestě do Evropy nemuseli riskovat své životy; pomoc při snížení tlaků, které pro azylové systémy členských států představují osoby, které přijíždějí spontánně; poskytnutí možnosti sdílet odpovědnost za ochranu se zeměmi, do nichž nebo uvnitř kterých byl vysídlen velký počet osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a pomoci tak zmírnit tlak na tyto země; poskytnutí společného příspěvku EU k celosvětovému úsilí v oblasti znovusídlování.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh je slučitelný a komplementární s následujícími iniciativami v oblasti znovusídlování a humanitárního přijímání, které se uskutečnily na úrovni EU.

Dne 20. července 2015 zástupci vlád členských států zasedající v Radě přijali závěry⁴ o znovusídlení 22 504 osob, které jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, prostřednictvím mnohostranných a vnitrostátních programů, společně s přidruženými státy, a to na základě *doporučení Komise k Evropskému programu znovusídlování*⁵, které postuluje znovusídlení 20 000 osob. Komise o provádění těchto závěrů pravidelně informuje, zejména prostřednictvím zpráv o relokační a znovusídlování⁶.

Dne 15. prosince 2015 přijala Komise *doporučení o dobrovolném programu přijímání osob z humanitárních důvodů s Tureckem*⁷ s cílem být solidární a sdílet s Tureckem odpovědnost

⁴ 11097/15.

⁵ C(2015) 3560 final

⁶ Viz zpráva, která bude přijata dne 13. července.

⁷ C(2015) 9490.

za ochranu osob vysídlených do Turecka v důsledku konfliktu v Sýrii, přičemž řada prvků uvedeného doporučení byla realizována v rámci provádění prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016. V prohlášení EU a Turecka bylo dohodnuto, že za každého Syřana vráceného zpět z řeckých ostrovů do Turecka bude znovuusídlen jiný syrský občan z Turecka do EU, přičemž se zohlední kritéria zranitelnosti podle OSN.

Dne 21. března 2016 Komise předložila návrh rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka⁸. Tento návrh umožňuje členským státům využít 54 000 míst, která byla původně určena na relokaci, pro přijetí Syřanů z Turecka prostřednictvím znovuusídlení, přijetí z humanitárních důvodů nebo jiným legálním způsobem. Členské státy by proto mohly od počtu žadatelů, kteří mají být relokováni, odečíst Syřany znovuusídlené na jejich území z Turecka. Počty takto přijatých osob nejsou součástí závazků přijatých v rámci závěrů o znovuusídlování ze dne 20. července 2015.

Navržené nařízení je zásadní součástí společného evropského azylového systému a je plně v souladu s prvním balíčkem návrhů na jeho reformu předloženými dne 4. května 2016, včetně přepracovaného znění nařízení Dublin III⁹, přepracovaného znění nařízení o Eurodacu¹⁰ a návrhem na vytvoření Agentury Evropské unie pro azyl¹¹ a také s druhým balíčkem legislativních návrhů, který obsahuje reformu směrnice o azylovém řízení¹², směrnice o podmínkách přijímání¹³ a kvalifikační směrnice¹⁴.

Mechanismus spravedlnosti obsažený v návrhu reformy nařízení Dublin III bude mít vliv na počet členskými státy skutečně znovuusídlených osob, které potřebují mezinárodní ochranu. Pro účely výpočtu korekčního přidělovacího mechanismu bude počet znovuusídlených osob přičten k počtu žádostí o mezinárodní ochranu. Tím se uznává význam, který je přikládán snahám o vytvoření legálních a bezpečných cest do Evropy.

Aby se zajistil soulad s *acquis* v oblasti azylu, měla by být osobám vybraným pro znovuusídlení přiznána mezinárodní ochrana. Proto by ustanovení týkající se obsahu mezinárodní ochrany podle *acquis* v oblasti azylu měla platit, jakmile znovuusídlené osoby vstoupí na území členských států. Kromě toho by bylo vhodné změnit nařízení xxxx/xx/EU [nová přepracovaná verze nařízení o Eurodacu], aby se zajistilo, že členské státy budou moci ukládat údaje znovuusídlených osob v systému Eurodac, kde se s nimi zachází jako s žadateli o mezinárodní ochranu, i když nepodali žádost o mezinárodní ochranu v členských státech. To by členským státům umožnilo sledovat případný druhotný pohyb znovuusídlených osob z členského státu znovuusídlení do jiných členských států.

⁸ COM(2016) 171 final.

⁹ COM(2016) 270 final.

¹⁰ COM(2016) 272 final.

¹¹ COM(2016) 271 final.

¹² COM(2016) xxx final.

¹³ COM(2016) xxx final.

¹⁴ COM(2016) xxx final.

[Agentura Evropské unie pro azyl] bude plnit úlohu při provádění rámce pro znovuušídlování, jelikož členské státy budou moci v souladu s návrhem, kterým se zřizuje Agentura EU pro azyl, požádat o pomoc při koordinaci technické spolupráce a usnadnění sdílení infrastruktury.

Úspěch či neúspěch znovuušídlování závisí rovněž na včasné, účinné a úspěšné integraci znovuušídlených osob. V tomto ohledu bude přínosný také *Akční plán pro integraci státních příslušníků třetích zemí*¹⁵ předložený dne 7. června 2016. Mezi prioritní akce obsažené v plánu patří zapojení do opatření před příjezdem a před odjezdem, která jsou zaměřena jak na osoby přijíždějící ze třetích zemí, tak na přijímající společnosti. Tato opatření mohou být prospěšná pro jednotlivce, bez ohledu na důvody jejich legálního přesunu do EU, avšak mohou být obzvláště důležitá při přípravě znovuušídlování osob, jež potřebují ochranu.

Uplatňováním tohoto nařízení by neměla být dotčena směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států.

Důležité je zejména mobilizovat různé politiky a nástroje EU v zájmu posílení diplomatické, technické a finanční spolupráce s třetími zeměmi při řízení migrace. Jak bylo uvedeno ve sdělení Komise *o zřízení nového rámce pro partnerství se třetími zeměmi v Evropském programu o migraci*¹⁶, Unie bude usilovat o uzavření partnerství s klíčovými třetími zeměmi původu a tranzitu prostřednictvím uceleného a cíleného zapojení v situacích, kdy Unie a její členské státy jednají koordinovaně. Tento rámec pro partnerství by měl mimo jiné zlepšit podporu pro osoby, které potřebují ochranu v zemích původu a tranzitu, a zajistit skutečnou perspektivu znovuušídlení v Unii, což by odrazovalo od nelegálních a nebezpečných cest a přispělo k záchraně životů. Tento legislativní návrh je přímým projevem odhodlání Unie pomoci zemím, které čelí největším migračním tlakům, a nabídnout lidem zákonné alternativy, které by je odrazovaly od toho, aby se vydávali na nebezpečnou cestu.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je v souladu s celkovou dlouhodobou politikou lepšího řízení migrace, jak ji stanovila Komise v *Evropském programu pro migraci*, který rozvádí politické směry předsedy Junckera do souboru koherentních a vzájemně se posilujících iniciativ opírajících se o čtyři pilíře. Tyto pilíře spočívají v omezování motivace k nelegální migraci, v zabezpečení vnějších hranic a záchraně životů, v silné azylové politice a nové politice legální migrace.

Tento návrh, který dále přispívá k plnění cíle spočívajícího v posílení azylové politiky Unie, by měl být chápán jako součást širší politiky na úrovni EU, jejímž smyslem je vytvořit spolehlivý a účinný systém pro udržitelné řízení migrace do budoucna.

¹⁵ COM(2016) 377 final.

¹⁶ COM(2016) 385 final.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Tento návrh je součástí opatření, která tvoří společný evropský azylový systém. Jeho cílem je přispět ke zvládnutí přílivu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, které žádají o mezinárodní ochranu, tím, že v rámci partnerství a spolupráce se třetími zeměmi nabídne legální možnosti, jak získat mezinárodní ochranu. Cílem tohoto návrhu je vytvořit rámec Unie pro znovusídlování, jenž by definoval společné postupy pro přijímání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří potřebují mezinárodní ochranu, z vybrané třetí země, do níž nebo uvnitř které byli vysídleni, na území členských států s cílem poskytnout jim mezinárodní ochranu. Návrh proto vychází z ustanovení čl. 78 odst. 2 písm. d) (společný postup) a písm. g) (partnerství a spolupráce se třetími zeměmi) SFEU. Tento právní základ vyžaduje použití řádného legislativního postupu.

• Proměnná geometrie

V souladu s ustanoveními protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva připojeného k SFEU se Spojené království a Irsko neúčastní přijímání opatření Rady, která jsou navrhována podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie. Spojené království a Irsko mohou do tří měsíců po předložení návrhu nebo podnětu Radě oznámit, že se chtějí účastnit přijímání a používání takovýchto navržených opatření, nebo kdykoli po jejich přijetí, že tato opatření akceptují.

V souladu s ustanoveními protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného k SFEU se Dánsko neúčastní přijímání opatření Rady, která jsou navrhována podle části třetí hlavy V SFEU. Dánsko může ostatním členským státům kdykoli v souladu se svými ústavními předpisy oznámit, že si přeje uplatňovat v plném rozsahu veškerá příslušná opatření přijatá na základě hlavy V SFEU.

Evropské společenství uzavřelo dohody s Islandem, Norskem, Švýcarskem a Lichtenštejnskem o jejich přidružení k „dublinkému *acquis* / *acquis* Eurodac“. Tento návrh nerozvíjí „dublinké *acquis* / *acquis* Eurodac“ a přidružené státy tudíž nemají povinnost oznámit Komisi přijetí tohoto nařízení po jeho přijetí Evropským parlamentem a Radou. Přidružené státy se však mohou rozhodnout, že se dobrovolně účastní rámce Unie pro znovusídlování vytvořeného tímto nařízením.

• Subsidiarita

Určitá harmonizace postupů členských států, pokud jde o znovusídlování, zvyšuje pravděpodobnost, že osoby způsobilé ke znovusídlení neodmítnou znovusídlení v jednom členském státě na úkor státu druhého. Taková harmonizace by rovněž zvýšila celkový vliv Unie na třetí země, pokud jde o politická opatření a dialogy, a sdílení odpovědnosti s třetími zeměmi, do nichž nebo uvnitř kterých byl vysídlen velký počet osob, které potřebují mezinárodní ochranu. Těchto cílů nemohou uspokojivě dosáhnout samotné členské státy, nicméně jich lze vzhledem k rozsahu a účinku rámce Unie pro znovusídlování lépe dosáhnout na úrovni Unie.

- **Proporcionalita**

Forma nařízení a jeho obsah nepřekračují to, co je nezbytné k dosažení cílů návrhu, a totiž a) snížit rozdíly mezi vnitrostátními praktikami a postupy v oblasti znovusídlování; b) zajistit možnost legálního a bezpečného příjezdu na území členských států pro státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří potřebují mezinárodní ochranu; c) pomoci snížit riziko rozsáhlého nelegálního přílivu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území členských států, čímž se sníží zátěž, jakou pro azylové systémy členských států představují spontánně příjíždějící osoby; d) projevit solidaritu se zeměmi v regionech, do nichž nebo uvnitř kterých bylo vysídleno velké množství osob, tím, že pomůže zmírnit tlak na tyto země; e) přispět k dosažení cílů zahraniční politiky EU zvýšením vlivu Unie vůči třetím zemím; a f) účinně přispívat ke globálním iniciativám v oblasti znovusídlování tím, že bude Unie na mezinárodních fórech a při jednáních s třetími zeměmi vystupovat jednotně.

Obsah návrhu vychází ze zkušeností se stávajícími iniciativami v oblasti znovusídlování v rámci EU a ze stávající praxe členských států v této oblasti, zejména ze standardních operačních postupů, jimiž se řídí provádění programu znovusídlování sjednaného s Tureckem podle prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016.

- **Volba nástroje**

Nařízení bylo vybráno proto, aby se v rámci postupu znovusídlování dosáhlo určitého stupně konvergence, která odpovídá míře konvergence pro azylové řízení, v souvislosti s nímž je rovněž předložen návrh nařízení. Díky tomu, že vychází ze stávajících postupů členských států v oblasti znovusídlování, zejména ze standardních operačních postupů, jimiž se řídí provádění programu znovusídlování sjednaného s Tureckem, obsažených ve sdělení ze dne 18. března 2016, nařízení umožňuje dosáhnout vyššího stupně sblížení těchto postupů znovusídlování než směrnice, která není přímo použitelná a ponechává členským státům volbu formy a prostředků. Tento vyšší stupeň konvergence umožní větší součinnost při provádění rámce Unie pro znovusídlování a pomůže osobě způsobilé ke znovusídlení přesvědčit, aby neodmítaly znovusídlení v určitém členském státě, a také odradit znovusídlené osoby od druhotného pohybu. Navíc se počítá s tím, že roční plány Unie pro znovusídlování a cílené programy Unie v oblasti znovusídlování, které jsou nezbytné pro realizaci rámce Unie pro znovusídlování, budou přijaty orgány Unie, a vhodným nástrojem pro tento účel je nařízení.

3. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI

Konzultace s členskými státy a přidruženými státy, jakož i s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR), Mezinárodní organizací pro migraci (IOM) a úřadem EASO proběhla v rámci šestého fóra o přesídlování a relokaaci, které se uskutečnilo dne 6. dubna 2016. Tyto konzultace se zúčastněnými stranami probíhaly na základě diskusního dokumentu, který jim byl zaslán před zasedáním.

Všechny zúčastněné strany se shodly na tom, že je třeba vyvíjet větší úsilí při zajišťování bezpečných a legálních způsobů získání mezinárodní ochrany v Unii namísto nebezpečných

a nelegálních příjezdů. Mnoho zúčastněných stran vyzdvihlo, že Unie má odpovědnost přijmout v rámci celosvětového úsilí o znovuuásídlování viditelnou úlohu, a potřebu větší koordinace úsilí členských států v oblasti znovuuásídlování.

Zatímco některé strany se vyslovily pro právně závazný rámec za účasti všech členských států na základě jednotného závazku Unie v oblasti znovuuásídlování a sdílení odpovědnosti mezi členskými státy na základě spravedlivého distribučního klíče, jiné strany byly více nakloněny dobrovolným závazkům členských států.

Panoval konsenzus, že znovuuásídlení může být za určitých podmínek využito při tvorbě politik a při politických dialogích se třetími zeměmi, a to případně i prostřednictvím cílených a individuálního strategií.

Řada zúčastněných stran připomněla diskusi o standardních operačních postupech, jimiž se řídí program znovuuásídlování s Tureckem, obsažených v prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016 a zamýšlela se nad tím, zda by nebylo možné několik jeho prvků znovu použít v rámci společného přístupu Unie k problematice znovuuásídlování. Řada členských států se vyslovila pro možnost sdílení infrastruktury a zavádění společných výběrových misí za účelem snížení nákladů, nicméně většina se vyslovila proti sdíleným opatřením, i pokud jde o bezpečnostní kontroly.

Značný počet zúčastněných stran zdůraznil zvláštní úlohu, kterou má v rámci postupu UNHCR, zejména jeho úlohu při výběru osob, které jsou způsobilé ke znovuuásídlení. Byla rovněž vyjádřena podpora myšlenky, aby významnou úlohu při provádění postupů plnili jiní aktéři, jako je úřad EASO a organizace IOM.

Všechny členské státy zdůraznily, že velký význam pro podporu úsilí v oblasti znovuuásídlování mají finanční prostředky Unie.

- **Základní práva**

Tímto návrhem není dotčeno právo na azyl a ochranu před navracením podle článků 18 a 19 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Při vytváření rámce Unie pro znovuuásídlování byla řádně vzata v úvahu potřeba podporovat a dodržovat práva dítěte, právo na rodinný život a právo na ochranu osobních údajů zaručené články 24, 7 a 8 Listiny, zejména pak při stanovování kritérií způsobilosti pro znovuuásídlení podle článku 5 návrhu a při výběru postupu pro znovuuásídlování podle článků 10 a 11 návrhu.

Při provádění a uplatňování tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě je třeba v tomto ohledu věnovat zvláštní pozornost právům a zásadám zakotveným v Úmluvě OSN o právech dítěte.

Stejně tak by měl být s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulská úmluva) při výkladu a uplatňování tohoto nařízení přijat přístup zohledňující rovnost žen a mužů.

Návrh rovněž podporuje obecné zásady rovnosti a nediskriminace, neboť obsahuje výslovný zákaz diskriminace pro členské státy, včetně diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy

pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických či jakýchkoli jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetkových poměrů, původu, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, s přihlédnutím k sociálním nebo kulturním vazbám nebo jiným charakteristikám, které mohou usnadnit integraci v zúčastněném státě. Tím nejsou dotčeny případy, kdy je rozdílné zacházení nezbytné pro uplatnění oblasti působnosti cíleného programu Unie v oblasti znovuušídlování a kritérií způsobilosti v souladu s písmeny a) a b) článku 5.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Za každou znovuušídlenou osobu podle tohoto návrhu budou mít členské státy účastníci se nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond (AMIF), nárok na 10 000 EUR z rozpočtu Unie. Maximální celkový počet osob, které mají být znovuušídleny v Unii, se každoročně určuje prostřednictvím prováděcích aktů Rady, jimiž se stanoví roční plány Unie pro znovuušídlování.

Rozpočtový rok 2017 by měl být považován za přechodný rok mezi prováděním programu pro znovuušídlování vymezeném v závěrech ze dne 20. července 2015, v rámci kterého má být prostřednictvím mezinárodních a vnitrostátních režimů společně s přidruženými státy znovuušídleno 22 504 osob, které jednoznačně potřebují ochranu, a vstupem tohoto návrhu v platnost. Proto by rozpočtové důsledky pro rok 2017 měly být nižší než v letech následujících.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Návrh zavádí **rámec Unie pro znovuušídlování**, který by měl v každém roce sloužit ke znovuušídlení určitého počtu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území členských států.

Jeho cílem je umožnit Unii nabídnout státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti, které potřebují mezinárodní ochranu, možnost legálního a bezpečného příjezdu, přispět ke snížení rizik způsobených rozsáhlým nelegálním přílivem státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, které potřebují mezinárodní ochranu, na území členských států, a podílet se na mezinárodních iniciativách spojených se znovuušídlováním.

Tento legislativní návrh obsahuje základní prvky rámce, jako je zavedení společných pravidel Unie týkajících se přijímání státních příslušníků třetích zemí prostřednictvím znovuušídlení, včetně pravidel pro kritéria způsobilosti a důvodů vyloučení, standardních postupů, kterými se řídí všechny fáze postupu znovuušídlení, právního postavení, které je třeba přiznat znovuušídleným osobám, rozhodovacích postupů k zajištění jednotných podmínek pro provádění rámce a finanční podpora úsilí členských států v oblasti znovuušídlení. Součástí jeho provádění bude stanovení ročních plánů Unie pro znovuušídlování prostřednictvím

prováděcích aktů Rady a přijetí cílených programů Unie v oblasti znovuušídlování prostřednictvím prováděcích aktů Komise.

Návrh obsahuje tyto hlavní prvky:

– **Znovuušídlování**

Znovuušídlením se rozumí přijetí státních příslušníků třetích zemí, kteří potřebují mezinárodní ochranu a kteří byli vysídleni ze země jejich původu nebo na území této země nebo byli pozbaveni své národnosti, na území členských států za účelem přiznání mezinárodní ochrany. Totéž platí pro osoby bez státní příslušnosti, které potřebují mezinárodní ochranu, vysídlené ze země jejich předchozího obvyklého bydliště nebo na území této země.

– **Regiony nebo třetí země, z nichž znovuušídlené osoby pocházejí**

V prováděcích aktech, kterými se zavádějí cílené programy Unie v oblasti znovuušídlování a roční plány Unie pro znovuušídlování, by měly Komise a Rada při specifikaci regionů nebo třetích zemí, odkud má znovuušídlení proběhnout, vzít v úvahu řadu faktorů, které vypovídají o situaci osob, které potřebují ochranu, o zemích, z nichž by mělo znovuušídlení proběhnout, a počtu osob, které potřebují mezinárodní ochranu, vysídlených do konkrétních regionů nebo třetích zemí nebo v rámci těchto regionů a zemí. Důležitým prvkem, na němž Komise založí své rozhodnutí, bude účinná spolupráce třetích zemí s Unií v oblasti migrace a azylu. Na tuto spolupráci by se mělo nahlížet z hlediska úsilí, které třetí země vyvíjí v zájmu snížení počtu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, které nelegálně překračují hranice Unie z jejího území, její spolupráce s Unií v oblasti zpětného přebírání a navracení státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti nelegálně pobývajících na území členských států, a zvyšování kapacit pro přijímání a ochranu osob, které potřebují mezinárodní ochranu, mimo jiné prostřednictvím vývoje efektivního azylového systému.

– **Osoby, které mají být znovuušídleny**

Tento legislativní návrh stanoví kritéria způsobilosti (článek 5) a důvody pro vyloučení (článek 6) pro osoby, které přicházejí v úvahu pro znovuušídlení. Vedle požadavku, aby osoba spadala do působnosti konkrétního cíleného programu Unie v oblasti znovuušídlování přijatého prostřednictvím prováděcího aktu Komise, musí být respektována právě obě výše uvedená ustanovení. Tento návrh nezakládá právo na přijetí na území členských států pro účely přiznání mezinárodní ochrany.

(a) Způsobilost

Na znovuušídlení by měli mít nárok ti státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří byli vysídleni nejen do jiné země, ale také v uvnitř vlastní země v důsledku oprávněných obav z pronásledování nebo na základě důvodného podezření, že by jim reálně hrozilo, že utrpí vážnou újmu.

Způsobilé pro znovuušídlení v rámci cílených programů Unie v oblasti znovuušídlování jsou osoby, které spadají alespoň do jedné z následujících kategorií zranitelnosti – ženy a dívky v ohrožení; děti a dospívající v ohrožení, včetně dětí bez doprovodu; osoby, které byly

vystaveny násilí a/nebo mučení, mimo jiné na základě pohlaví; osoby vyžadující zdravotní péči nebo se zdravotním postižením; osoby, které potřebují právní a/nebo fyzickou ochranu; a osoby zranitelné ze socioekonomické perspektivy. Způsobilé jsou rovněž osoby s rodinnými vazbami na státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti nebo na občany Unie, jež legálně pobývají v členském státě, nebo které jsou na ně odkázány. Začlenění osob zranitelných ze socio-ekonomické perspektivy a osob s rodinnými vazbami vede k rozšíření tradičních kategorií pro znovuušídlení, které obvykle využívá UNHCR v rámci systému doporučení, a je v souladu s přístupem dohodnutým v rámci standardních operačních postupů, jimiž se řídí provádění programu znovuušídlování sjednaného s Tureckem vymezeného v prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016.

(b) Vyloučení

Členské státy by neměly přijímat státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří nesplňují kritéria způsobilosti nebo na které se vztahuje povinný důvod pro vyloučení.

Mezi povinné důvody pro vyloučení patří: a) důvody pro vyloučení obsažené v kvalifikačním nařízení¹⁷ – důvody, které se vztahují na osoby, jež mají jinak nárok na doplňkovou ochranu, se použijí rovněž na osoby, jimž bylo přiznáno postavení uprchlíka; b) důvody pro odepření vstupu na hranici¹⁸, c) důvody pro odnětí nebo neprodloužení povolení k pobytu v souladu s kritérii kvalifikačního nařízení.

Vyloučeny jsou rovněž osoby, které nelegálně vstoupily, pobývaly nebo se pokusily nedovoleně vstoupit na území členských států během posledních pěti let před znovuušídlením. Mezi osoby, které mají být vyloučeny ze znovuušídlování, patří rovněž ty, které již byly znovuušídleny jiným členským státem v rámci cíleného programu Unie v oblasti znovuušídlování nebo při provádění stávajících unijních iniciativ spojených se znovuušídlováním. Vyloučení se týká rovněž státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, které členský stát během posledních pěti let před znovuušídlením odmítl znovuušídlit.

Pokud jde o fakultativní důvod pro vyloučení, předpokládá se, že členské státy mohou odmítnout znovuušídlení státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, na které se důvody pro vyloučení uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo b) vztahují *prima facie*.

Členské státy mohou za účelem uplatnění důvodů pro vyloučení přijmout opatření v rámci předběžné konzultace.

– Standardní postupy pro znovuušídlování

Tento návrh stanoví společné standardní postupy pro znovuušídlování vycházející z dosavadních zkušeností a norem členských států, včetně standardních operačních postupů, jimiž se řídí provádění programu znovuušídlování sjednaného s Tureckem vymezeného v

¹⁷ Nařízení (EU) č. XXX/XXX (kvalifikační nařízení).

¹⁸ Nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex).

prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016. Rámec Unie pro znovuušídlování by měl umožňovat dva typy standardních postupů pro znovuušídlování: **řádný** nebo **zrychlený** postup pro znovuušídlování. Každý cílený program Unie v oblasti znovuušídlování stanoví, které z těchto standardních procedurálních pravidel by se mělo uplatnit při jeho provádění.

(a) **Řádný postup**

Řádný postup odráží normy a postupy v oblasti znovuušídlování, které obvykle používají členské státy. Je založen na plném určení postavení uprchlíka ve třetí zemi a na tom, že členské státy znovuušídleným státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti pokud možno přiznají postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany. Tento postup by měl být proveden co nejdříve a nejpozději do osmi měsíců od okamžiku, kdy členské státy státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti zaregistrovaly. Tato lhůta může být prodloužena o čtyři měsíce.

Mezi jednotlivé kroky tohoto postupu patří:

Členské státy **vyberou** osoby, u kterých zamýšlejí provést postup znovuušídlení, a to buď na základě **doporučení** ze strany UNHCR, nebo případně [Agentury EU pro azyl] nebo příslušných mezinárodních orgánů, nebo bez takového doporučení. Pokud je vybírají na základě postoupení žádosti ze strany jednoho z uvedených subjektů, mohou je členské státy požádat, aby plně posoudily, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti splňují požadavky konkrétního cíleného programu Unie v oblasti znovuušídlování a zda spadají do jedné z kategorií zranitelnosti uvedených v čl. 5 písm. b) bodě i). V případě postoupení žádosti ze strany UNHCR, mohou členské státy tento úřad požádat, aby plně posoudil, zda osoby, jejichž žádosti postoupil, splňují podmínky pro uznání za uprchlíka ve smyslu Ženevské úmluvy z roku 1951.

Po **registraci** státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, u kterých zamýšlejí provést postup znovuušídlení, členské státy **posoudí**, zda tyto osoby splňují kritéria způsobilosti podle článku 5 a zda nejsou vyloučeny v souladu s důvody stanovenými v čl. 6 odst. 1.

V případě **kladného rozhodnutí** přiznají členské státy osobám, jež mají být znovuušídleny, postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany. Rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany má stejné účinky jako rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany podle článků 13 a 19 [kvalifikačního nařízení], jakmile dotčená osoba vstoupí na území členského státu.

Po přijetí kladného rozhodnutí členské státy nabídnou, že připraví vše nezbytné pro odjezd státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, a s cílem usnadnit rychlé, bezproblémové a účinné začlenění do hostitelské společnosti nabízejí orientační programy před odjezdem.

Veškeré osobní údaje shromážděné v rámci postupu znovuušídlování by měly být uchovávány nejvýše po dobu pěti let od data znovuušídlení. Tato doba uchování je považována za nezbytnou k tomu, aby členské státy mohly ze znovuušídlení vyloučit státní

příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří již byli znovuušídlení jedním členským státem nebo kteří se během posledních pěti let odmítli znovuušídlit v některém z členských států, jak je stanoveno v tomto návrhu.

Poté, co osoba, v souvislosti s níž bylo přijato kladné rozhodnutí o znovuušídlení, vstoupí na území členských států, uplatní se ustanovení týkající se obsahu mezinárodní ochrany zakotvené v *acquis* v oblasti azylu, včetně pravidel, které odrazují od druhotného pohybu osoby požívající mezinárodní ochrany, stanovených v dublinském nařízení¹⁹ a ve směrnici o dlouhodobém pobytu ve znění kvalifikačního nařízení²⁰.

Znovuušídlení by mělo být upřednostňovanou možností mezinárodní ochrany na území členských států a nemělo by souběžně s ním probíhat azylové řízení. V důsledku toho by žádosti o mezinárodní ochranu podané osobami, které byly znovuušídleny v rámci běžného postupu a u nichž bylo provedeno důkladné posouzení toho, zda splňují kritéria pro přiznání postavení uprchlíka či osoby požívající doplňkové ochrany, nebyly přípustné.

(b) Zrychlený postup

Zrychlený postup odráží přístup dohodnutý ve standardních operačních postupech, jimiž se řídí provádění programu znovuušídlování sjednaného s Tureckem podle prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016. Je určen pro případy, kdy existují zvláštní naléhavé humanitární důvody nebo naléhavá potřeba právní či fyzické ochrany, které si vyžadují rychlé přijímání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území členských států. Takový postup by měl být proveden co nejdříve a nejpozději do čtyř měsíců od okamžiku, kdy členské státy státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti zaregistrovaly. Tato lhůta může být prodloužena o dva měsíce. I když by měly být prováděny stejně přísné bezpečnostní kontroly jako v rámci řádného postupu, posouzení potřeby mezinárodní ochrany státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti by se mělo omezit na posouzení jejich způsobilosti pro doplňkovou ochranu, aniž by se posuzovala jejich způsobilost pro přiznání postavení uprchlíka.

Na rozdíl od toho, co platí v případě řádného postupu, by mělo být osobám, jež byly znovuušídleny v rámci zrychleného postupu bez posouzení způsobilosti pro přiznání postavení uprchlíka, po přijetí do členského státu znovuušídlení umožněno podat žádost o mezinárodní ochranu. Za posouzení takové žádosti by měl odpovídat členský stát, v němž byla příslušná osoba znovuušídlena. Nařízení o azylovém řízení by mělo stanovit, že členské státy při přezkumu takové žádosti nebudou uplatňovat koncepty „první země azylu“ a „bezpečné třetí země“²¹.

(c) Přenesené pravomoci za účelem změn standardních postupů

Měla by být zajištěna určitá flexibilita, pokud jde o přizpůsobení standardních postupů za účelem zohlednění zvláštních okolností ve třetí zemi, odkud znovuušídlení v rámci

¹⁹ Čl. 34 odst. 3 nařízení (EU) č. XXX/XXX (dublinské nařízení).

²⁰ Článek 44 nařízení (EU) č. XXX/XXX (kvalifikační nařízení).

²¹ Čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) č. XXX/XXX (nařízení o azylovém řízení).

konkrétního cíleného programu Unie pro znovuušídlování probíhá. Prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci je Komise oprávněna v souladu s postupem uvedeným v článku 11 doplnit jiné než podstatné prvky řízení, je-li to nezbytné.

– **Rozhodovací postupy**

Tento návrh stanoví rámec, jehož cílem je strukturovat způsob, jakým bude Unie provádět závazky v oblasti znovuušídlování. Aby však bylo možné reagovat na měnící se migrační toky a vyvíjející se mezinárodní situaci, rámec jako takový nestanoví mnohé proměnlivé prvky, a sice rozsah znovuušídlování a konkrétní třetí země či regiony, odkud by mělo znovuušídlování probíhat.

(a) Výbor na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení

Výbor na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení, jemuž předsedá Komise, bude vytvořen za účelem poskytování politického vedení při provádění rámce Unie pro znovuušídlování.

Na fungování výboru se budou podílet zástupci Evropského parlamentu, Rady, Komise, vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členské státy a také zástupci Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska, pokud tyto přidružené státy oznámily svůj záměr zapojit se do provádění ročního rámce Unie pro znovuušídlení. Mohou být přizváni rovněž [Agentura Evropské unie pro azyl], UNHCR a IOM.

(b) Prováděcí akt Rady, kterým se zavádí roční plán Unie pro znovuušídlování

Rada je oprávněna zavést prostřednictvím prováděcího aktu na základě návrhu Komise roční plán v Unie pro znovuušídlování na následující rok, který stanoví maximální celkový počet osob, které mají být znovuušídleny, a počet osob, který mají v rámci této kvóty znovuušídlit jednotlivé členské státy. Roční plán by měl rovněž obsahovat celkové zeměpisné priority v oblasti znovuušídlování. Při přijímání těchto aktů by Rada měla plně zohlednit výsledky jednání Výboru na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlování o provádění rámce Unie pro znovuušídlování.

Vzhledem k tomu, že mezi počtem osob znovuušídlených v členských státech a rozpočtem Unie existuje významná spojitost, Komise předloží svůj návrh ročního plánu Unie pro znovuušídlování společně se svým návrhem ročního rozpočtu Unie, přičemž zohlední finanční důsledky. Rada by měla být schopna reagovat rychle a přijmout prováděcí akt ve lhůtě dvou měsíců. Ačkoliv k tomuto legislativnímu návrhu nebyl připojen žádný legislativní finanční výkaz, finanční důsledky tohoto nařízení budou záviset na celkovém počtu osob, které mají být každoročně znovuušídleny.

(c) Prováděcí akt Rady, kterým se zřizuje cílený program Unie pro znovuušídlování

Komise je oprávněna stanovit každý rok jeden nebo více cílených programů Unie v oblasti znovuušídlování. K tomu by mělo dojít co nejdříve po přijetí ročního plánu Unie pro znovuušídlování Radou a v souladu s tímto plánem, přičemž by se měly zohlednit výsledky jednání Výboru na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení. Komise může během období,

na které se vztahuje roční plán Unie pro znovusídlování, přijmout jeden nebo více cílených programů Unie pro znovusídlení.

Pro každý z cílených programů Unie v oblasti znovusídlování vypracuje Komise podrobné odůvodnění, stanoví přesný podíl z celkového počtu osob, které mají být znovusídleny, a vymezí účast členských států, jak bylo stanoveno v ročním plánu Unie pro znovusídlování, jakož i popis cílové skupiny / cílových skupin státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří mají být znovusídleni, a uvede konkrétní zeměpisnou oblast zahrnující jednu nebo více třetích zemí, odkud bude znovusídlování probíhat. Volba konkrétních zeměpisných priorit pro znovusídlování bude probíhat v souladu s článkem 4 legislativního návrhu, přičemž se zohlední roční plán v oblasti znovusídlování a zváží úloha, jakou by znovusídlování případně mohlo plnit v rámci cílené spolupráci se třetími zeměmi za účelem lepšího řízení migrace, jak je stanoveno ve sdělení Komise ze dne 7. června 2016 o *zřízení nového rámce pro partnerství se třetími zeměmi v Evropském programu o migraci*²².

Bude rovněž stanoveno datum zahájení a doba trvání každého cíleného programu Unie v oblasti znovusídlování a také se uvede, který ze standardních postupů pro znovusídlování se použije. Za standard by měl být považován běžný postup, pokud není důvodné použít zrychlený postup na základě humanitárních důvodů nebo naléhavé potřeby právní či fyzické ochrany.

– **Spolupráce**

Znovusídlování je partnerskou činností, a proto je nezbytná spolupráce mezi různými zúčastněnými stranami, včetně spolupráce se třetími zeměmi, z nichž znovusídlování probíhá. Je rovněž možné využít spolupráci s ostatními třetími zeměmi, které provádějí znovusídlování ze stejného regionu jako členské státy, k vytvoření synergií. Vzhledem k odborným zkušenostem UNHCR při zprostředkování různých forem přijímání osob, které potřebují mezinárodní ochranu, ze třetích zemí, do nichž byly vysídleny, v zemích, jež jsou ochotny je přijmout, bude UNHCR při znovusídlování v rámci tohoto návrhu i nadále plnit klíčovou úlohu.

[Agentura Evropské unie pro azyl] může v souladu s [novým nařízením o Agentuře EU pro azyl] členské státy podporovat koordinaci jejich vzájemné technické pomoci, pomáhat jim při provádění cílených programů Unie v oblasti znovusídlování a působit jako prostředník při sdílení infrastruktury.

V zájmu provádění praktických opatření, a zejména provádění orientačních programů před odjezdem, lékařských prohlídek ověřujících způsobilost k cestě a dalších praktických opatření, mohou členské státy požádat o pomoc rovněž ostatní partnery, jako je IOM nebo organizace občanské společnosti.

– **Přidružené státy**

²² COM(2016) 385 final.

Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko jsou zvány, aby se zapojily do provádění ročního plánu Unie pro znovuušídlování. Pokud oznámily svůj záměr zapojit se, budou jejich zástupci pozváni, aby se účastnili schůzí Výboru na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení. Při jejich zapojení musí být řádně zohledněny hlavní prvky tohoto nařízení, zejména ty, které se týkají postupu znovuušídlování a práv a povinností znovuušídlených osob.

– **Finanční podpora**

Členské státy, které se účastní nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond (AMIF), budou mít nárok na paušální částku 10 000 EUR z rozpočtu Unie za každou osobu, kterou znovuušídlí, bez ohledu na to, zda řádným nebo zrychleným postupem. Členské státy obdrží tyto prostředky pouze v případech znovuušídlení prostřednictvím rámce Unie pro znovuušídlování. Znovuušídlení v rámci vnitrostátních programů znovuušídlování mimo tento rámec nebudou finančně podporována z rozpočtu Unie.

– **Hodnocení a přezkum**

Za účelem přezkumu tohoto nařízení Komise včas předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jeho uplatňování. Načasování přezkumu tohoto legislativního návrhu by mělo být sladěno s přezkumem nařízení (EU) č. 516/2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, jelikož oba tyto akty spolu úzce souvisí.

Hodnocení by mělo vycházet z informací, které členské státy poskytují agentuře Evropské unie pro azyl, týkajících se týdenních počtů státních příslušníků třetích zemí, kteří byli skutečně znovuušídlení.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zřizuje rámec Unie pro znovusídlování a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 písm. d) a g) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²³,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada pro spravedlnost a vnitřní věci ve svých závěrech ze dne 10. října 2014 uznala, že „[...] ačkoli by mělo být bráno v úvahu úsilí vynakládané členskými státy, jež jsou migračními toky zasaženy, měly by ke [znovusídlování] spravedlivě a vyváženě přispívat všechny členské státy.“²⁵
- (2) Ve svém sdělení o Evropském programu pro migraci²⁶ ze dne 13. května 2015 Komise stanovila potřebu vypracovat společný přístup k přiznávání ochrany vysídleným osobám, které potřebují ochranu, prostřednictvím znovusídlení.
- (3) Dne 8. června 2015 zaslala Komise členským státům doporučení k Evropskému programu znovusídlování²⁷, které vycházelo ze spravedlivého distribučního klíče. Následovaly závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. července 2015 o znovusídlení 22 504 osob, které jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, prostřednictvím mnohostranných a vnitrostátních programů²⁸. Počet míst pro znovusídlení byl rozdělen mezi členské státy a státy přidružené v rámci dublinského systému podle závazků uvedených v příloze zmíněných závěrů.
- (4) Dne 15. prosince 2015 Komise členským státům a přidruženým státům zaslala doporučení pro dobrovolný program přijímání osob z humanitárních důvodů s Tureckem²⁹, v němž navrhla, aby zúčastněné státy přijaly osoby vysídlené v důsledku

²³ Úř. věst. C , , s. .

²⁴ Úř. věst. C , , s. .

²⁵ Závěry Rady nazvané „Přijetí opatření pro lepší řízení migračních toků“, zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci, 10. října 2014.

²⁶ COM(2015) 240 final.

²⁷ C(2015) 3560 final.

²⁸ 11097/15.

²⁹ C(2015) 9490.

konfliktu v Sýrii, které potřebují mezinárodní ochranu. Podle prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016 bude dobrovolný program přijímání osob z humanitárních důvodů aktivován, jakmile bude ukončeno nelegální překračování hranic mezi Tureckem a EU nebo dojde alespoň k jeho výraznému a udržitelnému snížení. Členské státy budou do tohoto systému přispívat dobrovolně.

- (5) Podle prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016 budou všichni nově příchozí nelegální migranti, kteří vstoupí na řecké ostrovy z Turecka, od 20. března 2016 vráceni do Turecka. Za každého Syřana vráceného zpět z řeckých ostrovů do Turecka bude znovusídlen jiný syrský občan z Turecka v EU, přičemž se zohlední kritéria zranitelnosti podle OSN. V květnu 2016 členské státy a přidružené státy v rámci dublinského systému dosáhly dohody s Tureckem ohledně standardních operačních postupů, kterými se řídí provádění tohoto programu pro znovusídlování.
- (6) Dne 6. dubna 2016 Komise přijala sdělení nazvané „Směrem k reformě společného evropského azylového systému a posilování legálních cest do Evropy“³⁰, v němž oznámila, že hodlá vypracovat návrh strukturovaného systému znovusídlování, který by formuloval politiku Unie v oblasti znovusídlování a přinesl společný přístup k bezpečnému a legálnímu příjezdu do Unie pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.
- (7) Dne 12. dubna 2016 Evropský parlament přijal usnesení o situaci ve Středomoří a nutnosti uceleného přístupu EU k migraci³¹, v němž podtrhl potřebu stálého celounijního programu pro znovusídlování, který by zajistil znovusídlení významného počtu uprchlíků s ohledem na celkový počet uprchlíků usilujících o získání mezinárodní ochrany v Unii.
- (8) Na základě stávajících iniciativ by měl být vytvořen stabilní a spolehlivý rámec Unie pro znovusídlování za účelem znovusídlování osob, které potřebují mezinárodní ochranu, jež by byl prováděn v souladu s ročními plány Unie pro znovusídlování a cílenými programy Unie v oblasti znovusídlování kterými se účinně plní konkrétní závazky členských států.
- (9) Takovýto rámec je nezbytnou součástí řádně řízené migrační politiky, která by zmenšila rozdíly mezi vnitrostátními praktikami a postupy v oblasti znovusídlování, zajistila možnost legálního a bezpečného příjezdu na území členských států pro státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří potřebují mezinárodní ochranu, pomohla snížit riziko rozsáhlého nelegálního přílivu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území členských států, čímž se sníží zátěž, jakou pro azylové systémy členských států představují spontánně přijíždějící osoby, sloužila k zajištění solidarity se zeměmi v regionech, do nichž nebo uvnitř kterých bylo vysídleno velké množství osob, které potřebují mezinárodní ochranu, tím, že pomůže zmírnit tlak na tyto země, napomáhala k dosažení cílů zahraniční politiky EU zvýšením vlivu Unie vůči třetím zemím a účinně přispívala ke globálním iniciativám v oblasti znovusídlování tak, že díky ní bude Unie na mezinárodních fórech a při jednání s třetími zeměmi vystupovat jednotně.
- (10) Aby se snížilo riziko rozsáhlého nelegálního přílivu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území členských států, projevila se solidarita se zeměmi v regionech, do nichž nebo uvnitř kterých byl vysídlen velký počet osob, které

³⁰ COM(2016) 197 final.

³¹ 2015/2095(INI).

potřebují mezinárodní ochranu, zmírněním tlaků, jimž tyto země čelí, a přispělo k dosažení cílů zahraniční politiky EU, měly by se regiony nebo třetí země, ze kterých bude znovuušídlování probíhat, přizpůsobit cílené spolupráci se třetími zeměmi za účelem lepšího řízení migrace, jak je stanoveno ve sdělení Komise ze dne 7. června 2016 o zřízení nového rámce pro partnerství se třetími zeměmi v Evropském programu o migraci.³²

- (11) Aby se snížily rozdíly mezi vnitrostátními postupy pro znovuušídlování, měly by být stanoveny společné standardní postupy a společná kritéria způsobilosti a důvody pro vyloučení, stejně jako společný status ochrany přiznávaný znovuušídleným osobám.
- (12) Společné standardní postupy pro znovuušídlování by měly vycházet z dosavadních zkušeností a norem členských států, zejména ze standardních operačních postupů, jimiž se řídí provádění programu znovuušídlování sjednaného s Tureckem vymezeného v prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016. Rámec Unie pro znovuušídlování by měl umožňovat použití dvou typů standardních postupů pro znovuušídlování.
- (13) Oba typy postupů sestávají z následujících fází: výběr, registrace, posouzení a rozhodnutí.
- (14) Řádný postup by měl být navržen tak, aby umožňoval úplné posouzení potřeby mezinárodní ochrany státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti.
- (15) Zrychlený postup by měl zahrnovat stejně přísné bezpečnostní kontroly jako řádný postup. V rámci zrychleného postupu by se však posouzení potřeby mezinárodní ochrany státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti mělo omezit na posouzení jejich způsobilosti pro doplňkovou ochranu, aniž by se posuzovala jejich způsobilost pro přiznání postavení uprchlíka.
- (16) Postup znovuušídlení by měl být dokončen co nejdříve s cílem odradit osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, od využívání ilegálních způsobů vstupu do Evropské unie za účelem zajištění ochrany. Zároveň by měl zajistit, aby členské státy měly dostatek času pro úplné a náležité přezkoumání jednotlivých případů. Příslušné lhůty by měly odpovídat tomu, co je nezbytné k provedení různých typů posouzení stanovených pro řádný nebo zrychlený postup.
- (17) Veškeré osobní údaje shromážděné v rámci postupu znovuušídlování by měly být uchovávány nejvýše po dobu pěti let od data znovuušídlení. Vzhledem k tomu, že státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří již byli znovuušídlení jedním členským státem nebo kteří během posledních pěti let odmítli znovuušídlení v některém členském státě, by měli být ze znovuušídlení do jiného členského státu vyloučeni, mělo by být takovéto období považováno za nezbytnou lhůtu pro uchovávání osobních údajů, včetně otisků prstů a zobrazení obličeje.
- (18) Pro každý z cílených programů Unie pro znovuušídlení by měl být zvolen postup znovuušídlování. Zrychlený postup může být použit na základě humanitárních důvodů nebo naléhavé potřeby právní či fyzické ochrany.
- (19) Neexistuje žádné subjektivní právo na znovuušídlení.

³²

COM(2016) 377 final.

- (20) Za účelem doplnění pravidel, kterými se řídí postup, jež se má uplatnit na cílené programy Unie v oblasti znovuusídlování, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přizpůsobení příslušného postupu okolnostem v dotčené třetí zemi, odkud znovuusídlení probíhá, jako je například určení role této třetí země v rámci postupu. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce uspořádala vhodné konzultace, včetně konzultací na odborné úrovni, a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016³³. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (21) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení rámce Unie pro znovuusídlování by měly být prováděcí pravomoci pro stanovení ročního plánu Unie pro znovuusídlování svěřeny Radě, která by stanovila maximální celkový počet osob, které mají být znovuusídleny, a vymezila podrobnosti účasti členských států na plánu a jejich příspěvky k celkovému počtu osob, které mají být znovuusídleny, a také celkové zeměpisné priority.
- (22) Tyto pravomoci by se měly vztahovat na návrh Komise, jež stanoví maximální celkový počet osob, které mají být znovuusídleny, a celkové zeměpisné priority. Komise by měla předložit svůj návrh souběžně se svým návrhem ročního rozpočtu Unie. Rada by měla návrh přijmout ve lhůtě dvou měsíců. Komise a Rada by měly vzít v úvahu jednání v rámci Výboru na vysoké úrovni pro otázky znovuusídlení.
- (23) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění rámce Unie pro znovuusídlování by měla být Komisi svěřeny pravomoci zavést cílené programy Unie v oblasti znovuusídlení, které by stanovily přesný podíl z celkového počtu osob, které mají být znovuusídleny, a vymezovaly účast členských států v souladu s ročním plánem Unie pro znovuusídlování. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí³⁴. Pro cílené programy Unie v oblasti znovuusídlování by se měl používat přezkumný postup, neboť tyto systémy mají značný dopad. Komise by měla usilovat o to, aby zavedla cílené programy Unie v oblasti znovuusídlování co nejdříve po přijetí ročního plánu Unie pro znovuusídlování a podle potřeby kdykoliv během období, na něž se roční plán Unie pro znovuusídlování vztahuje. Komise by měla vzít v úvahu jednání v rámci Výboru na vysoké úrovni pro otázky znovuusídlení.
- (24) Každý cílený program Unie v oblasti znovuusídlování by měl stanovit, které ze standardních procedurálních pravidel by se mělo uplatnit při jeho provádění. Měl by rovněž vymezit ujednání o místní spolupráci, pokud je to vhodné za účelem usnadnění jeho provádění.
- (25) Znovuusídleným osobám by měla být přiznána mezinárodní ochrana. Proto by se ustanovení týkající se obsahu mezinárodní ochrany obsažená v *acquis* v oblasti azylu měla použít od okamžiku, kdy znovuusídlené osoby vstoupí na území členských států,

³³ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

³⁴ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

včetně pravidel, která odrazují osoby požívajících mezinárodní ochrany od druhotného pohybu.

- (26) V souladu s návrhem Komise týkajícím se nařízení, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění)³⁵ a s cílem komplexně reflektovat úsilí jednotlivých členských států by měl být pro účely výpočtu korekčního přidělovacího mechanismu, který navrhla Komise, počet osob skutečně zновуusídlených v příslušném členském státě přičten k počtu žádostí o mezinárodní ochranu.
- (27) Vzhledem k odborným zkušenostem UNHCR při zprostředkování různých forem přijímání osob, které potřebují mezinárodní ochranu, ze třetích zemí, do nichž byly vysídleny, v členských státech, jež jsou ochotny je přijmout, by měl UNHCR při úsilí o zновуusídlování podle rámce Unie pro zновуusídlování i nadále plnit klíčovou úlohu. Vedle UNHCR by měli být o pomoc členským státům při provádění rámce Unie pro zновуusídlování požádáni další mezinárodní aktéři, například Mezinárodní organizace pro migraci (IOM).
- (28) [Agentura Evropské unie pro azyl] by měla být členským státům při provádění rámce Unie pro zновуusídlování nápomocna v souladu se svým mandátem.
- (29) Měl by být vytvořen Výbor na vysoké úrovni pro otázky zновуusídlení, který by umožňoval rozsáhlé konzultace o provádění rámce Unie pro zновуusídlování se všemi zúčastněnými stranami.
- (30) Úsilí v oblasti zновуusídlování vyvíjené členskými státy podle tohoto nařízení by mělo být podpořeno odpovídajícím financováním z rozpočtu Unie. Aby mohly programy pro zновуusídlování fungovat řádným a udržitelným způsobem, je nezbytné provést změny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014³⁶.
- (31) Tímto nařízením není dotčena možnost členských států přijmout nebo zavést vnitrostátní programy pro zновуusídlování, které neohrožují dosažení cílů Unie podle tohoto nařízení, například pokud poskytují dodatečný počet míst pro zновуusídlení cíleným programům Unie v oblasti zновуusídlování stanoveným podle tohoto nařízení, která jdou nad rámec jejich příspěvku k maximálnímu počtu osob, které mají být zновуusídleny v rámci ročního plánu Unie pro zновуusídlování.
- (32) Měla by být zajištěna provázanost s probíhajícími iniciativami v oblasti zновуusídlování a humanitárního přijímání prováděnými podle unijního rámce.
- (33) Toto nařízení je v souladu se základními právy a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, a proto by mělo být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, včetně práv dítěte, práva na respektování rodinného života a obecné zásady zákazu diskriminace.
- (34) Jakékoli zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení orgány členských států by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU)

³⁵ COM(2016) 270 final.

³⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 168).

č. 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

- (35) Jakékoli zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení [Agenturou Evropské unie pro azyl] by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001³⁷, jakož i s [nařízením (EU) č. XXX/XXX (nařízení o agentuře EU pro azyl)³⁸] a mělo by respektovat zásady nezbytnosti a proporcionality.
- (36) Uplatňování tohoto nařízení by mělo být přezkoumáno současně s revizí nařízení (EU) č. 516/2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond.
- (37) [V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení]

NEBO

- (37) [V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.]

NEBO

- (37) [V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.]

- (37a) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko (dopisem ze dne ...) své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]

NEBO

- (37) [V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Spojené království (dopisem ze dne ...) své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]

- (37a) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.]

³⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

³⁸ Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

- (38) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se zavádí rámec Unie pro znovuušídlování zaměřený na přijímání státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti na území členských států s cílem poskytnout jim mezinárodní ochranu.

Článek 2

Znovuušídlování

Pro účely tohoto nařízení se „znovuušídlováním“ rozumí přijímání státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, kteří potřebují mezinárodní ochranu, ze třetí země, do níž nebo uvnitř které byli vysídleni, na území členských států s cílem přiznat jim mezinárodní ochranu.

Článek 3

Rámec Unie pro znovuušídlování

Zřizuje se rámec Unie pro znovuušídlování.

Tento rámec stanoví pravidla pro znovuušídlování státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti na území členských států.

Rámec Unie pro znovuušídlování:

- (a) nabízí legální a bezpečné možnosti příjezdu státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, které potřebují mezinárodní ochranu, na území členských států;
- (b) přispívá ke snížení rizik způsobených rozsáhlým nelegálním přílivem státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, které potřebují mezinárodní ochranu, na území členských států;
- (c) přispívá k provádění mezinárodních iniciativ spojených se znovuušídlováním.

Článek 4

Regiony nebo třetí země, ze kterých bude znovuušídlování probíhat

Při určování regionů nebo třetích zemí, ze kterých bude probíhat znovuušídlování podle rámce Unie pro znovuušídlování v souladu s prováděcími akty uvedenými v článcích 7 a 8, je třeba vzít v úvahu tyto faktory:

- (a) počet osob, které potřebují mezinárodní ochranu, vysídlených do třetí země nebo uvnitř této země a jakýkoli následný pohyb těchto osob na území členských států;
- (b) doplňkovost s finanční a technickou pomocí poskytovanou třetím zemím, do kterých nebo uvnitř kterých byly osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, vysídleny;
- (c) celkové vztahy Unie s příslušnou třetí zemí nebo zeměmi, odkud znovuušídlování probíhá, a s třetími zeměmi obecně;

- (d) účinnou spolupráci třetí země s Uníí v oblasti migrace a azylu včetně:
- (i) snižování počtu státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, kteří z dotčené třetí země nelegálně vstupují na území členských států;
 - ii) vytvoření podmínek pro použití konceptu „první země azylu“ a „bezpečná třetí země“ pro účely navracení žadatelů o azyl, kteří nelegálně překročili hranice na území členských států a kteří pocházejí z dotčené třetí země nebo na ni mají vazby;
 - iii) zvyšování kapacit pro přijímání a ochranu osob, které potřebují mezinárodní ochranu, pobývajících v dotčené zemi, mimo jiné prostřednictvím vývoje efektivního azylového systému; nebo
 - iv) zvýšení míry zpětného přebírání státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti nelegálně pobývajících na území členských států, například prostřednictvím uzavření a účinného provádění dohod o zpětném přebírání osob;
- (e) rozsah a obsah závazků týkajících se znovusídlení, které třetí země přijaly.

Článek 5 **Kritéria způsobilosti**

Pro cílené programy Unie v oblasti znovusídlování vytvořené v souladu s článkem 8 jsou způsobilí tito státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti:

- (a)
- i) státní příslušníci třetích zemí, kteří se kvůli odůvodněným obavám z pronásledování na základě rasy, náboženství, státní příslušnosti, politických názorů nebo příslušnosti k určité společenské vrstvě nacházejí mimo území země státní příslušnosti nebo části této země, ve které dříve měli obvyklé bydliště, a proto nemohou, nebo s ohledem na uvedené obavy nechtějí využít ochrany dotčené země, nebo osoby bez státní příslušnosti, které se ze stejných důvodů nacházejí mimo území nebo část země, ve které dříve měly obvyklé bydliště, a proto se nemohou, nebo s ohledem na uvedené obavy nechtějí do dotčené země vrátit nebo v ní pobývat, nebo, pokud výše uvedené není naplněno,
 - ii) státní příslušníci třetí země, kteří se nacházejí mimo území země státní příslušnosti nebo části této země, ve které dříve měli obvyklé bydliště, nebo osoby bez státní příslušnosti, které se nacházejí mimo zemi svého dosavadního obvyklého bydliště nebo části této země, ve které dříve měly obvyklé bydliště, u nichž existují závažné důvody domnívat se, že pokud by byli vráceni do země svého původu nebo dosavadního obvyklého bydliště nebo by v ní zůstali, byli by vystaveni reálné hrozbě, že utrpí vážnou újmu, a tudíž nemohou, nebo kvůli těmto rizikům nechtějí využít ochrany této země;
- (b) státní příslušníci třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti, kteří spadají alespoň do jedné z níže uvedených kategorií:
- i) zranitelné osoby:
 - ženy a dívky v ohrožení,
 - děti a dospívající v ohrožení, včetně dětí bez doprovodu,
 - osoby, které byly vystaveny násilí a/nebo mučení, mimo jiné na základě pohlaví,
 - osoby s potřebami právní a/nebo fyzické ochrany,

- osoby s potřebami zdravotní péče nebo se zdravotním postižením, nebo
 - osoby zranitelné ze socioekonomického hlediska,
- ii) rodinní příslušníci státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti nebo občanů Unie oprávněně pobývajících na území členského státu:
- manžel či manželka nebo nesezdaný partner či partnerka žijící v trvalém vztahu, pokud se k nesezdaným párům v právu nebo praxi dotčeného členského státu přistupuje podobně jako k párům sezaným podle jeho právních předpisů o státních příslušnících třetí země nebo osobách bez státní příslušnosti,
 - nezletilé děti párů uvedených v první odrážce nebo státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, jež mají být znovuušídlení, pokud jsou svobodné, bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva,
 - otec, matka nebo jiná dospělá osoba odpovědná za nesezdanou nezletilou osobu, jež má být znovuušídlena, ať již podle práva nebo praxe členského státu, na jehož území se dospělá osoba nachází,
 - sourozenec nebo sourozenci státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří mají být znovuušídlení,
 - státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří mají být znovuušídlení, závislí na pomoci svých dětí či rodičů v důsledku těhotenství, narození dítěte, vážné nemoci, vážného postižení nebo stárání, za předpokladu, že rodinné vazby existovaly v zemi původu, že jsou toto dítě nebo rodič schopni se o závislou osobu postarat a že dotčené osoby vyjádřily svůj úmysl písemně,
- (c) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří nespádají do působnosti článku 1D Ženevské úmluvy z roku 1951, jež se týká ochrany nebo podpory poskytovaných jinými orgány nebo agenturami OSN než Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR),
- (d) státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, které příslušné orgány země, v níž pobývají nebo v níž mají bydliště, neuznaly za osoby, které mají práva a povinnosti spojené se státní příslušností této země nebo práva a povinnosti jim rovnocenné.

Členské státy zajistí, aby mohla být zachována celistvost rodiny mezi osobami uvedenými v písm. b) bodě ii).

Článek 6

Důvody pro vyloučení

1. Z cílených programů Unie v oblasti znovuušídlování vytvořených v souladu s článkem 8 jsou vyloučeni tito státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti:
 - (a) osoby, u nichž se lze oprávněně domnívat, že:
 - i) se dopustily zločinu proti míru, válečného zločinu nebo zločinu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto zločinech;
 - ii) se dopustily závažného trestného činu;

iii) jsou vinny činy, které jsou v rozporu se zásadami a cíli OSN uvedenými v preambuli a v člancích 1 a 2 Charty OSN;

- (b) osoby, u nichž se lze oprávněně domnívat, že představují nebezpečí pro společnost, veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy členského státu posuzujícího spis týkající se jejich znovuušídlení, a to rovněž v případech, kdy druhý členský stát požádal členský stát posuzující spis týkající se znovuušídlení, aby byl tento druhý členský stát konzultován při posuzování konkrétních státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti nebo zvláštních kategorií státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, u nichž druhý členský stát vznesl z výše uvedených důvodů námitku proti jejich znovuušídlení;
- (c) osoby, na něž je veden záznam v Schengenském informačním systému nebo ve vnitrostátní databázi členského státu pro účely odepření vstupu;
- (d) osoby, které nelegálně pobývaly, vstoupily nebo se pokusily nelegálně vstoupit na území členských států během pěti let před znovuušídlením;
- (e) osoby, které již bylo znovuušídleny jiným členským státem v rámci provádění tohoto nařízení, závěrů zástupců vlád členských států zasedajících v Radě 11097/15 ze dne 20. července 2015, prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016, doporučení Komise C(2015) 9490 ze dne 15. prosince 2015 nebo v rámci národního programu pro znovuušídlování; a
- (f) osoby, které členské státy během posledních pěti let před znovuušídlením odmítly znovuušídlit v souladu s tímto odstavcem.

Písmeno a) tohoto odstavce se vztahuje též na osoby, které podněcují k páčání trestných činů v něm uvedených nebo se na jejich páčání jinak podílejí.

2. Státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti mohou být vyloučeny z cílených programů Unie v oblasti znovuušídlování vytvořených v souladu s článkem 8, pokud některý z důvodů pro vyloučení uvedených odstavci 1 písmenech a) nebo b) platí *prima facie*.

Článek 7

Roční plán Unie pro znovuušídlování

1. Na základě návrhu Komise přijme Rada roční plán Unie pro znovuušídlování, a to v roce předcházejícím roku, v němž má být prováděn.
2. Roční plán Unie pro znovuušídlování obsahuje:
 - (a) maximální celkový počet osob, které mají být znovuušídleny;
 - (b) podrobnosti týkající se účasti členských států na provádění ročního plánu Unie pro znovuušídlování a jejich příspěvku k celkovému počtu osob, které mají být znovuušídleny;
 - (c) celkové zeměpisné priority.

Článek 8

Cílené programy Unie v oblasti znovuušídlování

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými se zakládají cílené programy Unie v oblasti znovuušídlování, v souladu s ročním plánem Unie pro znovuušídlování podle

článku 7. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2.

2. Cílený program Unie v oblasti znovuusídlování obsahuje alespoň:

- (a) podrobné zdůvodnění cíleného programu Unie pro znovuusídlení;
- (b) přesný počet osob, které mají být znovuusídleny z maximálního počtu osob stanoveného v ročním plánu Unie pro znovuusídlování, který je uveden v čl. 7 odst. 2 písm. a), a podrobnosti ohledně zapojení členských států do cíleného programu Unie pro znovuusídlení;
- (c) specifikaci regionů nebo třetích zemí, z nichž ke znovuusídlení dochází, jak je uvedeno v článku 4;
- (d) v případě potřeby ustanovení týkající se místní koordinace a praktické spolupráce mezi členskými státy, za podpory [Agentury Evropské unie pro azyl] v souladu s čl. 12 odst. 3, jakož i se třetími zeměmi a UNHCR nebo jinými partnery;
- (e) popis konkrétní skupiny nebo skupin státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, na které se cílený program Unie v oblasti znovuusídlování vztahuje;
- (f) informaci o tom, zda se použije řádný postup stanovený v článku 10 nebo zrychlený postup stanovený v článku 11, a případně upřesnění toho, jakým způsobem se provede výběr a posouzení státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, a časový rámec pro přijímání rozhodnutí týkajících se znovuusídlení;
- (g) datum, kdy cílený program Unie v oblasti znovuusídlování nabývá účinku, a jeho trvání.

Článek 9

Souhlas

Postupy pro znovuusídlování stanovené v článcích 10 a 11 se použijí pro státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, kteří vyjádřili svůj souhlas se znovuusídlením a svůj souhlas následně nevzali nazpět, včetně odmítnutí znovuusídlení v konkrétním členském státě.

Článek 10

Řádný postup

1. Při provádění cíleného programu Unie pro znovuusídlení členské státy vyberou státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti a posoudí, zda tito státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti spadají do oblasti působnosti cíleného programu Unie pro znovuusídlení.

Členské státy mohou dát přednost mimo jiné státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti:

- (a) s rodinnými vazbami se státními příslušníky třetích zemí nebo osobami bez státní příslušnosti nebo občany Unie oprávněně pobývajících na území členského státu;

- (b) se sociálními nebo kulturními vazbami nebo jinými charakteristikami, které mohou usnadnit integraci v zúčastněném členském státě, pokud tento přístup nezakládá diskriminaci založenou zejména na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyce, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, majetkových poměrech, původu, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci, aniž je tím dotčeno rozdílné zacházení nezbytné pro posouzení uvedené v prvním pododstavci;
 - (c) se zvláštními potřebami ochrany či zranitelným osobám.
2. Po výběru státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti členské státy zaevidují údaje těch osob, pro které hodlají provádět postup znovuušídlení:
- (a) jméno, datum narození, pohlaví, státní příslušnost a jiné osobní údaje;
 - (b) otisky všech prstů a zobrazení obličeje každého státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti starších šesti let;
 - (c) druh a počet veškerých průkazů totožnosti nebo cestovních dokladů státního příslušníka třetí země; a dále
 - (d) datum registrace, místo, kde k registraci dochází, a orgán, který registraci provádí.
- V průběhu registrace mohou být shromažďovány také doplňující údaje nezbytné pro provádění odstavců 3 a 4.
3. Členské státy posoudí, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti uvedení v odstavci 2 splňují kritéria způsobilosti stanovená v článku 5 a zda nejsou vyloučeni podle čl. 6 odst. 1.
- Členské státy provedou toto posouzení na základě písemných dokladů, případně včetně informací UNHCR ohledně toho, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti splňují podmínky pro uznání za uprchlíka, nebo na základě osobního pohovoru či kombinace obou přístupů.
4. Členské státy přijmou rozhodnutí o znovuušídlení státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na základě posouzení uvedeného v odstavci 3 co nejdříve a nejpozději osm měsíců po jejich registraci. V případě, že se vyskytnou složité skutkové a právní otázky, mohou členské státy prodloužit tuto osmiměsíční lhůtu o nejvýše čtyři měsíce.
5. Členské státy uchovávají údaje uvedené v odstavcích 2 až 4 po dobu pěti let od data znovuušídlení.
- Po uplynutí tohoto období musí členské státy tyto údaje vymazat. Členské státy vymažou údaje o osobě, která získá občanství některého členského státu před uplynutím této lhůty, jakmile se příslušný členský stát dozví, že dotčená osoba toto občanství získala.
6. V případě zamítavého rozhodnutí nebude dotčená osoba znovuušídlena.
7. V případě kladného rozhodnutí členský stát:
- (a) přizná postavení uprchlíka, pokud dotčený státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti splňuje podmínky pro uznání za uprchlíka, nebo status doplňkové ochrany, pokud státní příslušník třetí země nebo osoba bez

státní příslušnosti splňuje podmínky pro doplňkovou ochranu. Členský stát uvedené rozhodnutí oznámí státnímu příslušníkovi třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti. Rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany má stejný účinek jako rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany podle článků 13 a 19 nařízení (EU) č. XXX/XXX [kvalifikační nařízení], jakmile dotčená osoba vstoupí na území členského státu;

- (b) nabízí cestovní služby, včetně lékařských prohlídek ověřujících způsobilost k cestě, a zajišťuje bezplatnou přepravu na své území, případně nabízí zprostředkování výstupních procedur ve třetí zemi, z níž jsou státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti přijímáni;
 - (c) nabízí státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti programy orientace před odjezdem, které mohou zahrnovat informování o jejich právech a povinnostech, jazykové kurzy, a informace týkající se sociálního, kulturního a politického uspořádání daného členského státu.
8. Pro účely provádění řádného postupu mohou členské státy před výběrem státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti požádat UNHCR, popřípadě [Agenturu Evropské unie pro azyl] nebo příslušné mezinárodní orgány, aby jim doporučily ty státní příslušníky třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, u nichž tyto subjekty plně posoudily:
- (a) zda spadají do působnosti cíleného programu Unie v oblasti znovusídlování; a
 - (b) zda spadají do některé z kategorií zranitelnosti uvedených v čl. 5 v písm. b) bodě i).

Členské státy mohou UNHCR rovněž požádat, aby plně posoudil, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, které jim UNHCR doporučil, splňují podmínky pro uznání za uprchlíka ve smyslu článku 1 Ženevské úmluvy z roku 1951.

Členské státy mohou rovněž požadovat, aby byla zohledněna mimo jiné kritéria stanovená v odst. 1 písm. a) až c).

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem stanoveným v článku 14, pokud jde o doplnění prvků uvedených v odstavcích 1 až 4, aby bylo možné v nezbytných případech přizpůsobit postup znovusídlení okolnostem ve třetí zemi, odkud znovusídlení probíhá.

Článek 11 **Zrychlený postup**

Pokud prováděcí akt Komise, kterým se přijímá cílený program Unie v oblasti znovusídlování, umožňuje využít zrychlený postup a odchýlně od článku 10, členské státy:

- (1) nesmí posuzovat, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti splňují požadavky uvedené v čl. 5 písm. a) bodě i);
- (2) nesmí od UNHCR vyžadovat, aby posoudil, zda státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti splňují podmínky pro uznání za uprchlíka ve smyslu článku 1 Ženevské úmluvy z roku 1951;

- (3) přijmou rozhodnutí o znovuušídlení co nejdříve, a nejpozději do čtyř měsíců po registraci státního příslušníka třetí země podle čl. 10 odst. 2; v případě, že se vyskytnou složité skutkové a právní otázky, mohou členské státy prodloužit tuto čtyřměsíční lhůtu o nejvýše dva měsíce.
- (4) poskytnou státním příslušníkům třetích zemí nebo osobám bez státní příslušnosti status doplňkové ochrany.

Status doplňkové ochrany přiznaný na základě pododstavce (4) se považuje za ukončený v případě, pokud bylo přijato konečné rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu podané osobou požívající této ochrany.

Článek 12

Operativní spolupráce

1. Aby se usnadnilo provádění cílených programů Unie v oblasti znovuušídlování, členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa a mohou se rozhodnout, že ve třetích zemích jmenují styčné důstojníky.
2. [Agentura Evropské unie pro azyl] může členské státy podporovat mj. prostřednictvím koordinace jejich vzájemné technické spolupráce, pomoci při provádění cílených programů Unie v oblasti znovuušídlování a zprostředkováním sdílení infrastruktury v souladu s [nařízením (EU) č. XXX/XXX (nařízení o agentuře EU pro azyl)³⁹].
3. Členským státům mohou při provádění cílených programů v oblasti znovuušídlování, a zejména při provádění orientačních informačních programů před odjezdem, lékařských prohlídkách ověřujících způsobilost k cestě, zařizování cestovních služeb a dalších praktických opatřeních pomáhat partneři v souladu s ustanoveními, která se týkají místní koordinace a praktické spolupráce, pro cílené programy Unie v oblasti znovuušídlování stanovenými v čl. 8 odst. 2 písm. d).

Článek 13

Výbor na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení

1. Zřizuje se Výbor na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení složený ze zástupců Evropského parlamentu, Rady, Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a zástupců členských států. Je možné přizvat také [Agenturu Evropské unie pro azyl], UNHCR a IOM. Pokud Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko vyjádřily svůj záměr podílet se na provádění ročního plánu Unie pro znovuušídlování, přizvou se jejich zástupci k účasti na zasedáních Výboru na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení.
2. Výboru na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení předsedá Komise. Výbor se schází nejméně jednou ročně podle potřeby na žádost Komise nebo na žádost členského státu.
3. Komise konzultuje Výbor na vysoké úrovni pro otázky znovuušídlení ve věcech týkajících se provádění rámce Unie pro znovuušídlování.

³⁹ Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 10 odst. 9 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 10 odst. 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016⁴⁰.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 10 odst. 9 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 16

Přidružení Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska

Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko by měly být přizvány, aby se zapojily do provádění ročního plánu Unie pro znovuosídlování. Při jejich zapojení musí být řádně zohledněny hlavní prvky tohoto nařízení, zejména ty, které se týkají postupu znovuosídlování a práv a povinností znovuosídlených osob.

Článek 17

Změny nařízení (EU) č. 516/2014

Nařízení (EU) č. 516/2014 se mění takto:

- (1) V čl. 1 odst. 2 se zrušuje písmeno d).
- (2) Článek 2 se mění takto:

⁴⁰ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (a) písmeno a) se nahrazuje tímto:
- „a) „znovuusídlováním“ přijímání státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří potřebují mezinárodní ochranu, ze třetí země, do níž nebo uvnitř které byli vysídleni, na území jednoho z členských států s cílem přiznat jim mezinárodní ochranu“;
- (b) vkládají se nové body aa) a ab), které znějí:
- „aa) „rámcem Unie pro znovuusídlování“ rámec Unie v oblasti znovuusídlování vytvořený v souladu s [nařízením (EU) č. XXX/XXX [nařízení o rámci pro znovuusídlování];
- „ab) „cíleným programem Unie v oblasti znovuusídlování“ cílený program Unie v oblasti znovuusídlování vytvořený v souladu s čl. 15 odst. 2 [nařízení (EU) č. XXX/XXX [nařízení o rámci pro znovuusídlování]]“.
- (3) Článek 17 se nahrazuje tímto:
- „Článek 17
- Zdroje na rámec Unie pro znovuusídlování
1. Kromě přidělu vypočteného v souladu s čl. 15 odst. 1 písm. a) obdrží členské státy za každou osobu znovuusídlenou v souladu s cíleným programem Unie v oblasti znovuusídlování jednorázovou částku ve výši 10 000 EUR.
 2. Částka uvedená v odstavci 1 se členským státům přiděluje v rámci samostatných rozhodnutí o financování, kterými se schvaluje jejich revidovaný národní program v souladu s postupem stanoveným v článku 14 nařízení (EU) č. 514/2014.
 3. Členské státy, kterým byla přidělena částka uvedená v odstavci 1, musí do roční účetní závěrky stanovené v článku 39 uvedeného nařízení zahrnout počet osob způsobilých pro tuto částku. Tuto částku nelze převádět pro účely jiných akcí v rámci národního programu, pokud to výslovně neschválí Komise prostřednictvím revize národního programu.
 4. Členské státy musí uchovávat informace nezbytné k řádné identifikaci znovuusídlených osob a k určení data jejich znovuusídlení.
 5. Částky přidělené před [datum vstupu v platnost nařízení (EU) č. XXX/XXX (nařízení o rámci pro znovuusídlování)] zůstávají nedotčeny.“
- (4) Termín „program Unie pro znovuusídlení“ nahrazuje termínem „rámec Unie pro znovuusídlování“.
- (5) Příloha III se zrušuje.

Článek 18

Hodnocení a přezkum

1. Komise do 31. prosince 2018 Evropský parlament a Radu informuje o uplatňování tohoto nařízení členskými státy.
2. Členské státy poskytnou Komisi a [Agentuře Evropské unie pro azyl] kromě informací poskytovaných [Agentuře Evropské unie pro azyl], které se týkají týdenních počtů státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti, kteří byli skutečně znovuusídleni, jak je stanoveno v čl. 22 odst. 3 [nařízení (EU)

č. XXX/XXX (nařízení Dublin)], také informace nezbytné pro vypracování zprávy pro účely odstavce 1.

3. Evropský parlament a Rada na základě návrhu Komise toto nařízení přezkoumají do 30. července 2020, přičemž zohlední zprávu uvedenou v odstavci 1.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*